

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: 1 Pv 390/15/8807-19
EEČ: 2-66-629-2017

Michalovce 20.06.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX a spol.**

Trestný čin: trestný čin: lúpež podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

povolanie: robotník

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: lúpež podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 01.07.2005 v čase okolo 11.00 h. na betónovom chodníku vedúcom cez miestny park v obci Pavlovce nad Uhom, okres XXXXX pristavili pošk. XXXXX, nar. XXXXX idúceho samostatne na bicykli, pošk. XXXXX, nar. XXXXX a pošk. XXXXX, nar. XXXXX idúcich spolu na bicykli, pričom týchto zhodili z bicyklov, fyzicky ich napadli tak, že ich viackrát udreli rukami do oblasti tváre a viackrát kopli do zadnej časti tela a pritom pošk. XXXXX z krku odcudzili 1 ks mobilný telefón zn. Nokia 3650 a 1 ks crossový bicykel zn. RMX nezisteného výrobného čísla o hodnote najmenej 2.000,- Sk a pošk. XXXXX odcudzili 1 ks pánsky bicykel zn. Kely o hodnote najmenej 500,- Sk, pričom poškodení XXXXX Rácová a XXXXXo utrepli ľahké zranenie, bez práceneschopnosti

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: lúpež podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 01.07.2005 v čase okolo 11.00 h. na betónovom chodníku vedúcom cez miestny park v obci Pavlovce nad Uhom, okres XXXXX pristavili pošk. XXXXX, nar. XXXXX idúceho samostatne na bicykli, pošk. XXXXX, nar. XXXXX a pošk. XXXXX, nar. XXXXX idúcich spolu na bicykli, pričom týchto zhodili z bicyklov, fyzicky ich napadli tak, že ich viackrát udreli rukami do oblasti tváre a viackrát kopli do zadnej časti tela a pritom pošk. XXXXX z krku odcudzili 1 ks mobilný telefón zn. Nokia 3650 a 1 ks crossový bicykel zn. RMX nezisteného výrobného čísla o hodnote najmenej 2.000,- Sk a pošk. XXXXX odcudzili 1 ks pánsky bicykel zn. Kely o hodnote najmenej 500,- Sk, pričom poškodení XXXXX Rácová a XXXXXo utrepli ľahké zranenie, bez práceneschopnosti

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa PZ, Okresného riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície XXXXX ČVS: ORP-606/OVK-MI-2005 zo dňa 01.07.2005 bolo začaté trestné stíhanie za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona.

Uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 15.07.2005 bolo trestné stíhanie podľa § 172 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zastavené, lebo bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie.

Predmetné uznesenie vyšetrovateľa PZ bolo dozorujúcou prokurátorkou pod sp. zn. 1Pv 264/2005 – 13 zo dňa 20.07.2005 zrušené ako nezákonné.

Uznesením vyšetrovateľa PZ tej istej spisovej značky zo dňa 24.10.2005 bolo vznesené obvinenie XXXXX a XXXXX za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona.

Trestnej činnosti sa mal obvinený dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

K veci bol vypočutý sv. – pošk. XXXXX Rác, ktorý dňa 01.07.2005 uviedol, že kritického dňa došiel na jednom bicykli a na druhom išli XXXXXo a XXXXX XXXXX. Prechádzali cez miestny park, kde pri vychádzaní z parku ho na chodníku stojaci jeden zo štyroch rómov ho zhodil z bicykla, pričom po maďarsky sa ho spýtal, či mu nedá mobilný telefón, čo on odmietol. Vtedy mu povedal, že pokiaľ mu nedá telefón, tak ho zahrdúsi a rukou ho chytil pod krk, pričom na druhej ruke mal omotanú reťaz. Poškodený mal mobilný telefón zavesený na krku. Keďže sa ho bál, a ďalší z rómov mal nôž – dýku so zubami na čepeli, tak mu tento telefón odovzdal. Tento róm hneď pred ním vybral z neho jeho SIM kartu a zahodil ju na zem. Ten istý róm mu zobral hneď aj bicykel, kde počas videl ako ďalší traja Rómovia zobrali bicykel aj ďalším poškodeným. Ako bol XXXXXo na zemi, tak všetci traja do neho ešte kopli a to do chrbta. Ten čo mu zobral mobil, tak kopol do jeho matky, ktorá ležala na zemi. Potom všetci títo štyria Rómovia nasadli na bicykle a odišli smerom do parku. Poškodenému nebolo spôsobené žiadne zranenie. Poškodený poznal len jedného z nich, a to XXXXX z Pavloviec nad Uhom, bol od polpása hore nahý, pričom bol celý potetovaný. Ďalších troch rómov vôbec nepoznal.

Sv. – pošk. XXXXX XXXXX vypovedal aj dňa 12.10.2005, keď dodal, že cestou do lekárne ich dobehli obaja obvinení a zo slov XXXXX porozumel, že či predá mobilný telefón. Potom z lekárne išli cez park, pričom ich opäť dobehli obvinení a ešte ďalší dvaja Rómovia, pričom obv. XXXXX mu z krku strhol telefón, kde sa poškodený zľakol a utekal smerom na obec Ťahyňa, kde po chvíľke ho dobehol XXXXX, kde povedal, že mu odcudzili bicykel. Potom cestou pri jednom dome uvideli XXXXX, ktorému povedali, aby s ním išiel za tetou XXXXX, lebo vie po maďarsky aj rómsky. Ona s nimi potom išla k XXXXX, ale tam nikto nebola a bicykle nevideli žiadne.

Prečo pri svojej predchádzajúcej výpovedi uvádzal, že vedel, čo páchatelia vraveli medzi sebou na mieste a videl u jedného aj nôž a ako mal XXXXX vybrať z mobilného telefónu SIM kartu a videl ako bola napadnutá jeho matka a XXXXXo, tak prečo to tam je tak uvedené, to uviesť nevie. A dodal, že v mobilnom telefóne v tom čase nemal žiadnu SIM kartu, pričom tento nebola vôbec funkčný. Jemu nevznikla žiadna škoda.

Dňa 21.11.2012 poškodený uviedol, že mu bol ukradnutý bicykel a mobilný telefón a to obvinenými. Akým spôsobom ho prepadli a ako všetko sa to malo udiať už ale nevie. Už nevie ani presne koľko osôb ho prepadlo a čo po tomto nasledovalo. Pred odstup času si na to nespomína.

Vo veci vypovedala aj sv. – pošk. XXXXX, ktorá dňa 01.07.2005 uviedla, že keď prechádzali cez park ako prvý išiel jej syn a oni išli za ním. Pri vychádzaní z parku jej syna zhodil z bicykla jeden zo štyroch rómov. Na to reagovala tak, že zoskočila z bicykla a ďalší traja Rómovia priskočili k pošk. XXXXX, ktorého tiež zhodili z bicykla. Potom aj ten róm, ktorý zhodil jej syna, prišiel k nej a sotil do nej, načo spadla na zem. Následne ju potom ešte dvakrát kopol pravou nohou do jej stehna jej pravej nohy. Potom sa vrátil k jej synovi a tam nevie čo bolo, lebo bola veľmi prestrašená. Nevie ani čo bolo s XXXXX, nakoľko bola prestrašená, ale ako ležal tak každý z nich do neho najmenej 2-krát kopol a to do chrbta. Potom im zobrali bicykle, na ktorých odišli do miestneho parku. Dodala, že jeden z troch rómov mal v ruke nôž a povedal jej, že ak sa bude chlapcov zastávať, tak ju zabije. Ani jedného

zo štyroch rómov nepoznala a nikdy ich nestretla. Ak by ich aj teraz videla, tak by ich nepoznala. Traja Rómovia oslovovali toho jedného čo zhodil jej syna, menom XXXXX a bol potetovaný.

Poškodená vypovedala aj dňa 12.10.2005 kedy dodala, že ich cestou z parku prepadli obvinení, teda dvaja páchatelia. Jej syn potom utiekol preč. Žiaden nôž u nich nevidela. Nevie prečo je v prvej výpovedi uvedené, že u jedného videla nôž, taktiež nie je pravda, aby sa jej vyhrážali, že ak sa bude zastávať chlapcov, tak ju zabijú. Poškodená potom odišla domov, jej syn a synovec odišli potom nevie kde.

Ďalej bola poškodená vypočutá aj dňa 22.11.2012 kedy uviedla, že si na celú vec už nepamätá. Vie, že išli cez park, ale čo sa stalo potom, to si už nepamätá. Nechce hovoriť žiadne výmysly, tak radšej nebude hovoriť nič.

Ďalej bol k veci vypočutý aj sv. – pošk. XXXXX, ktorý dňa 02.07.2005 uviedol, že pri vychádzaní z parku pošk. XXXXX zhodil z bicykla jeden zo štyroch rómov. Potom zhodili aj jeho, pričom pošk. XXXXX stihla ešte zoskočiť. Potom ako ležal na zemi, tvárou k zemi, tak cítil ako do neho niekto kopol, najmenej štyrikrát. Neboli mu spôsobené žiadne zranenia. Jeden z tých troch rómov mal v ruke nôž. Bol to róm s flakatou tvárou a rukami. Čo sa dialo s poškodenými tak to uviesť nevie, lebo bol zaskočený zo skutku. Potom zobrali bicykle a odišli do parku. Poškodený XXXXX XXXXX potom povedal, že musel dať tomu rómovi aj svoj telefón. Ani jedného z rómov nepoznal. Jedného z nich oslovovali menom XXXXX.

Poškodený vypovedal aj dňa 12.10.2005, ktorý zhodne uviedol skutočnosť ako pošk. XXXXX XXXXX dňa 12.10.2005, pričom dodal, že cestou od domu XXXXX s XXXXX, tejto povedali, čo všetko im bolo odcudzené. Dodal, že on žiaden nôž nevidel, pričom páchatelia boli len dvaja. Pravda je to, čo uviedol dnes, prečo sú v jeho prvej výpovedi uvedené iné skutočnosti, tak to uviesť nevie.

Pri svojom výsluchu dňa 20.11.2012 uviedol, že si na skutok pamätá už veľmi slabo. Cestou cez park ich prepadli traja Rómovia, pričom jeden z nich sa volá XXXXX. Zbili ich všetkých, tak ako to popísal už predtým. Z parku potom odišli domov, do XXXXX, odkiaľ privolali políciu. Naspäť do Pavloviec sa už nevracali, išli rovno domov. Potom odišli s policajtmí do Pavloviec, kde našli XXXXX bicykel a jeho mobil. Tieto veci sa našli na tábore, ale už nevie u koho.

Dodal, že skutočne ich napadli traja páchatelia, vtedy uvádzal štyroch, lebo to uvádzal XXXXX XXXXX, ale v skutočnosti boli traja. Taktiež nevie prečo v prvej výpovedi uvádzal, že potom išiel s XXXXX do Pavloviec k domu obvinených, keď teraz uvádzal, že išli rovno domov. Pravda je to, čo uvádzal v tejto výpovedi.

Ďalej bol k veci vypočutý sv. XXXXX, ktorý dňa 02.07.2005 dodal, že pracuje ako obsluha v záložni v Pavlovciach nad Uhom, keď dňa 01.07.2005 v čase okolo 11.45 h. došiel do tejto záložne XXXXX a doniesol tam mobilný telefón zn. Nokia 3650, vyr. č. : 355377003088708, ktorý tam chcel nechať do 06.07.2005. Spolu s XXXXX došiel do záložne ešte jeden róm, vo veku asi 25 rokov. Tento mobilný telefón potom dobrovoľne vydal policajtom.

K veci následne vypovedal aj sv. XXXXX, dňa 02.07.2005, pričom dodal, že kritického dňa spolu so svojou družkou XXXXX stretol v meste dvoch mladých rómov

na bicykloch, ktorých predtým nikdy nevidel. Zastavili sa pri nich a rozprávali po maďarsky, pričom im rozumel jedine slovo „záložňa a telefón“. Potom ich zavolať k nim domov, že jeho otec je doma, že on im ten telefón do záložne odnesie, lebo jeden z nich nemal ešte 18 rokov. Pred ich domom bol na ulici jeho strýko XXXXX, ktorému ten mladší núkal ten telefón za 3.000,-Sk, čo strýko odmietol. Potom tento telefón do záložne zanesol jeho otec, pričom on išiel s ním. Obaja chlapci ostali u nich doma, kde oni sa zo záložne vrátili okolo 14.00 až 14.30 h., pričom vtedy sa tam už títo dvaja chlapci nenachádzali a nevie kam odišli. Čo sa stalo s bicyklami týchto chlapcov to uviesť nevie.

K veci vypovedala aj sv. XXXXX, ktorá dňa 02.07.2005 vypovedala zhodne ako jej druh sv. XXXXX, pričom dodala, že ako jej druh so svojím otcom odišli do záložne, tak ona ostala doma, pričom po nejakom čase vyšla na dvor, pričom bicykle tam už neboli. Následne tieto bicykle hľadali po okolí, vypytovali sa. Potom títo dvaja chlapci, ktorí tam prišli na bicykloch odišli s XXXXX, ktorý žije s tetou jedného z tých chlapcov, k nemu domov. Následne došla k nim domov aj táto teta, ktorá sa na bicykle vypytovala, ale tieto sa nenašli. Jej druh s otcom sa zo záložne vrátili okolo 14.30 h., kedy už tam títo chlapci neboli. Toho chlapca, ktorý dal jej druhovi telefón by opoznala, vie že sa volá XXXXX.

Vo veci vypovedal sv. XXXXX, ktorý dňa 02.07.2005 uviedol, že keď prechádzal popred dom XXXXX a XXXXX, tak na dvore zbadal dvoch chlapcov, ktorých poznal ako príbuzných jeho manželky XXXXX. Keď sa k nim prihovoral, tak títo naznačili posunkom krádež a slovo bicykel. Zobral ich domov k manželke, ktorá vie po maďarsky a táto povedala, že im boli odcudzené bicykle z dvora XXXXX. Následne všetci štyria odišli do dvora XXXXX, ale XXXXX v tom čase nebol doma. Bicykle sa však nenašli. Dodal, že chlapci ani raz nespomenuli, aby boli zbití, prípadne aby im bol odcudzený telefón, tiež nespomínali XXXXX, pričom on ju v ten deň v ich obci ani nevidel.

Dňa 23.11.2012 svedok uviedol, že chlapci mu len povedali, že ten róm s fľakatou tvárou im predal telefón a nedal im za neho telefón a preto ho požiadali aby im pomohol od neho dostať mobilný telefón.

Zhodne vypovedala aj sv. XXXXX, ktorá dňa 02.07.2005 dodala, že jej manžel došiel v čase okolo 13.00 h. k nim domov s XXXXX a XXXXX, ktorý je jej synovcom. Ďalej vypovedala zhodne ako jej manžel, chlapci jej ani raz nepovedali, aby boli zbití a ani raz v ten deň nevidela v dedine svoju sestru XXXXX.

Svedkyňa bola vypočutá aj dňa 12.10.2005 kedy uviedla, že jej manžel prišiel s XXXXX a XXXXX k nim domov, aby išla s nimi za XXXXX, nech sa ona spýta, či predal ich telefón a nech im dá peniaze, alebo vráti telefón. Cestou preč jej poškodení povedali, že telefón aj bicykle im boli odcudzené. O žiadnom fyzickom útoku jej nevraveli.

Dňa 23.11.2012 svedkyňa uviedla, že si na nič pred odstup času už nepamätá.

Následne boli vo veci vykonané konfrontácie medzi poškodenými a XXXXX, pri ktorých všetci zotrvali na svojich výpovediach, pričom XXXXX XXXXX doplnil

svoju výpoveď v tom zmysle, že na dvore XXXXX bol, ale až po incidente, kedy ho prosili, aby im vrátili bicykle a mobilný telefón.

Následne bola vo veci vykonaná aj previerka výpovedi na mieste, pri ktorej poškodení XXXXXo a XXXXX zhodne označili ako miesto činu križovatku chodníkov v tvare „Y“ v priestoroch mestského parku v obci Pavlovce nad Uhom v blízkosti amfiteátra, pričom XXXXX XXXXX však označil vyústenie chodníka z miestneho parku cez riadny otvor v oplotení, pričom rukou označil miesto vo vzdialenosti 2 metrov od seba smerom do parku, kde podľa neho mali stáť páchatelia, ktorí ich napadli. Takto dve rozdielne označené miesta spáchania skutku sa od seba nachádzajú vo vzdialenosti 215 m. Teda previerkou výpovedí na mieste bol zistený závažný rozpor vo výpovediach poškodených XXXXX.

Dalej bolo zistené, že z lekárskeho vyšetrenia pošk. XXXXX, ktorí podľa ich tvrdení mali byť páchatelmi napadnutí kopaním, pri vyšetrení však lekár nezistil žiadne známky zranenia.

Dňa 15.10.2007 vo veci vypovedal obv. XXXXX, ktorý využil svoje právo a k veci sa odmietol vyjadriť. Dňa 27.02.2013 uviedol, že v uvedený deň sedel pred svojím domom, keď k nemu prišli dvaja mladí chlapci, ktorí sa k nemu prihovorili, že potrebujú predať mobilný telefón, ale nemajú 18 rokov a v záložni im ho nechcú zobrať. Preto tento telefón zobral a odišiel do záložne, pričom oni ostali u neho. Za telefón dostal v záložni 700,-Sk, ale nie je si istý, či to bola táto suma. Keď sa vrátil domov, tak títo dvaja chlapci tam už neboli. O nejaký čas k nemu domov prišli policajti s tými rómami, za jeho bratom Milanom, že vraj on mal zbiť tých rómov s reťazami. Vôbec nie je pravdou, čo sa im kladie s bratom za vinu. Už si nespomína pre odstup času, či títo Rómovia mali so sebou aj bicykle. Už si tiež nespomína, či tam s nimi bola aj nejaká žena.

K veci dňa 29.11.2007 vypovedal obv. XXXXX, ktorý okrem iného uviedol, že kritického dňa k nemu došiel XXXXX spolu s XXXXX a XXXXX, pričom obaja vedľa seba tlačili bicykle. Prišli k nemu a núkali mu mobilný telefón za 3.000,-Sk, čo on odmietol. Potom všetci traja odišli do zadnej časti dvora, kde býva jeho brat XXXXX, pričom bicykle opreli o stenu. Potom sa od brata Jozefa dozvedel, že ide s mobilným telefónom do záložne, kde ho chce predať. Obaja chlapci ostali sedieť pred domom, pričom mu povedali, že XXXXX šiel s Jozefom do záložne. XXXXX ale dlhšie nechodil, tak chlapci povedali, že idú k svojej tete XXXXX. V čase okolo 14.00 až 14.30 došli do dvora ich teta XXXXX a dvaja chlapci, pričom došli pešo bez bicyklov. Jeho brat XXXXX došiel až po štyroch hodinách a mal aj vypité, keďže mal narodeniny. Večer k nim došli policajti, ktorí ich zobrali preč. Uviedol, že on v ten deň v parku vôbec nebol. Potom niekoľko dní na to bol aj v XXXXX, kde sa pýtal XXXXX prečo ich udali, kde mu povedala, že to ich deti, a že keď budú vypovedať, tak povedia pravdu, pričom od jeho brata XXXXX pýtali peniaze za telefón, pričom on im povedal, že telefón im bol vrátený a nedá im žiadne peniaze.

Obvinený XXXXX vypovedal aj dňa 29.05.2015, keď dodal, že on v ten deň v parku nebol vôbec, ale bol na dvore so svojím synom. Následne vypovedal zhodne ako v predchádzajúcej výpovedi, pričom dodal, že keď sa vrátil jeho brat XXXXX zo záložne, tak sa ho spýtal, prečo vybabral s tými chlapcami, lebo peniaze za telefón zo záložne si ponechal. Keď k nemu títo chlapci prišli, tak mali jeden bicykel. Jeho brat XXXXX zrejme peniaze za telefón prepil, lebo prišiel domov opitý.

Obvinený XXXXX je z miesta svojho bydliska hodnotený len všeobecne, pre potreby orgánov činných v trestnom konaní údajmi nepoužiteľnými.

Doposiaľ bol 18-krát súdne trestaný, naposledy rozhodnutím Okresného súdu XXXXX sp. zn. 19T/98/04 zo dňa 02.12.2004 za trestný čin podľa § 247 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a § 238 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody podmiennečne na 10 mesiacov v II. NVS, trest vykonal 03.05.2005.

Obvinený XXXXX je z miesta svojho bydliska hodnotený len všeobecne, pre potreby orgánov činných v trestnom konaní údajmi nepoužiteľnými.

Doposiaľ bol 7-krát súdne trestaný, naposledy rozhodnutím Okresného súdu XXXXX sp. zn. 3T/330/95 zo dňa 12.10.1995 za trestný čin podľa § 247 ods. 1 písm. e) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody podmiennečne na 12 mesiacov v II. NVS, trest vykonal 13.04.1996. Predmetné odsúdenie bolo zahladené dňa 10.08.2004 rozhodnutím Okresného súdu XXXXX sp. zn. 4Nt/5/04.

Pri vznesení obvinenia sa vyžaduje záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, ktorý sa musí odôvodniť. Tomuto záveru musia predchádzať presvedčivejšie zistenia, než tie, ktoré postačovali na začatie trestného stíhania. K záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou je potrebný vyšší stupeň pravdepodobnosti.

Pred vznesením obvinenia dňa 24.10.2005, po zabezpečení dôkazov vyššie uvedených bolo zrejmé, že ku skutku došlo tak, ako je to uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Uvedené zistenia získané na základe takto nazhromaždených dôkazov postačovali na prijatie záveru, že trestný čin spáchali osoby obvinených.

Teda po začatí trestného stíhania boli v dobe od 01.07.2005 do 24.10.2005 vykonávané úkony, ktoré po preskúmaní jednotlivo a vo vzájomnom súhrne postačovali na prijatie záveru, že skutok, ktorý sa stal, spáchali obvinení.

Po vznesení obvinenia boli vykonané úkony, po preskúmaní, ktorých jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a za existencie ktorých bolo nutné dospieť k záveru, že nebolo preukázané, aby sa stal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie.

Je potrebné poukázať najmä na výpoveď samotných poškodených konkrétne XXXXX na jednej strane a XXXXX na strane druhej, ktorých výpovede boli preverené na mieste činu, pričom ako už bolo vyššie uvedené poškodení XXXXXo a XXXXX zhodne označili ako miesto činu križovatku chodníkov v tvare „Y“ v priestoroch mestského parku v obci Pavlovce nad Uhom v blízkosti amfiteátra, pričom XXXXX XXXXX však označil vyústenie chodníka z miestneho parku cez riadny otvor v oplotení, kde takto dve rozdielne označené miesta spáchania skutku sa od seba nachádzajú vo vzdialenosti 215 m.

Ďalej bolo zistené, že z lekárskeho vyšetrení pošk. XXXXX, ktorí podľa ich tvrdení mali byť páchatelmi napadnutí kopaním, pri vyšetrení však lekár nezistil žiadne známky zranenia.

Po preskúmaní jednotlivých výpovedí poškodených som zistil, že v týchto sú tak závažné rozpory, ktoré sa nepodarilo odstrániť ani opakovanými výpoveďami poškodených, resp. doplňujúcimi otázkami vyšetrovateľa PZ. V prvom rade je nutné

uviesť, že samotní poškodení sa rozchádzajú v tom, koľko malo byť vlastne páchatel'ov.

Pošk. XXXXX XXXXX najprv uvádzal, že páchatelia boli štyria, že jeden z páchatel'ov pred ním z mobilného telefónu vybral SIM kartu a túto hneď zahodil, že presne videl, čo sa robili ďalším poškodeným, pričom v ďalšej výpovedi už uvádza, že po tom, ako mal byť zhodený z bicykla, tak utiekol preč a teda nemôže tvrdiť, čo sa dialo na mieste, pričom dodal, že jeho mobilný telefón nemal žiadnu SIM kartu, bol nefunkčný, mal ho len z „frajeriny“. Pri poslednej výpovedi dňa 21.11.2012 už nevedel uviesť koľko osôb ho napadlo.

Pošk. XXXXX XXXXX najprv uvádzala, že páchatelia boli štyria a taktiež, že sa jej vyhrážali s nožom, že ak sa bude zastávať chlapcov, tak ju zabijú. Následne pri ďalšej výpovedi už uviedla, že páchatelia boli len dve osoby, pričom ani jedna osoba nemala pri sebe nôž a taktiež nie je pravda, aby sa jej mali vyhrážať zabitím. Pri svojej poslednej výpovedi už uviedla, že si na vec nepamätá a tak nechce vypovedať nepravda.

Pošk. XXXXXo uvádzal ako poškodený, že ich napadli štyria páchatelia a jeden z nich mal aj nôž. Pri ďalšej výpovedi dodal, že o tom, že boli okradnutí povedali XXXXX, ďalej uviedol, že nôž tam nebol vôbec a celkovo ich okradli dvaja páchatelia. Pri svojej poslednej výpovedi dodal, že ich prepadli traja páchatelia a z miesta činu, z parku odišli rovno domov do obec XXXXX, nie do Pavloviec nad Uhom, tak ako to uvádzajú ostatní svedkovia. Na záver dodal, že veci sa potom našli na tábore, ale už nevie u koho presne.

Je teda zrejmé, že poškodení si navzájom protirečia a teda nie je možné mať za preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie. Svedkyňa XXXXX, ktorá je príbuzná poškodených, nepotvrdila skutočnosť, ktorú uviedol pošk. XXXXX, teda, že cestou s ňou jej mali povedať, že boli okradnutí a aké veci im boli odcudzené.

Z jednotlivých výpovedí je jedine zrejmé to, že poškodení XXXXX XXXXX a XXXXXo požiadali obv. XXXXX, aby im pomohol predať mobilný telefón v záložni, nakoľko nemali 18 rokov a je zrejmé, že medzi nimi došlo k nezhode z dôvodu, že obv. XXXXX uvedený telefón aj do záložne odniesol ale peniaze poškodeným nedal.

Vykonanými dôkazmi, ktoré sú obsahom vyšetrovacieho spisu nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že obv. XXXXX a obv. XXXXX sa dopustili skutku, pre ktorý im bolo vznesené obvinenie, teda pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona. Vykonanými dôkazmi sa nepodarilo preukázať, aby došlo ku skutku, tak ako to poškodení uvádzali v prvotných výpovediach, teda v mestskom parku, čo vyplýva najmä z ich výpovedí ale aj z previerky výpovede na mieste, pričom v ďalšom poukážem na zjavné a konkrétne rozpory, na ktoré som poukázal vyššie.

V zmysle § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Otázku „nepochynosti“ je nutné vykladať aj v nadväznosti základných zásad trestného konania a to najmä na ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Z ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku nemožno v žiadnom prípade vyvodit' záver, že na zastavenie trestného stíhania je nutná nepochybná negatívna istota, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhania alebo skutok nespáchala obvinená osoba. „Nepochybnosť“ uvedenú v § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku je nutné vykladať v spojitosti s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. poriadku, teda tak, že nejde o absolútnu nepochybnosť, ale ide o nepochybnosť relatívnu, t.j. relatívnu istotu, čo znamená, že orgány činné v trestnom konaní majú vykonávať dokazovanie len pokiaľ, pokiaľ pochybovanie o skutku v tom smere, že sa nestal, respektíve, že ho nespáchal obvinený nedáva logický zmysel. Teda prokurátor môže zastaviť trestné stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) a písm. c) Tr. poriadku aj vtedy, ak o skutkovom stave alebo o obvinenej osobe sú určité pochybnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazov, avšak po ich náležitom vyhodnotení a v spojitosti aj s inými dôkazmi, ide o pochybnosti, ktoré už nemožno považovať za logické, rozumné, či dôvodné.

Na druhej strane je potrebné uviesť, že nikto nemôže dospieť k absolútne istému poznaniu o existencii, či neexistencii nejasného nejakého skutkového stavu a vždy sú a budú mysliteľné možnosti, že rozhodné skutočnosti nenastali alebo nastali inak. Preto v ľudskom živote platí vysoký stupeň pravdepodobnosti, ktorý vzniká pri starostlivom využití dostupných prostriedkov poznania a možno ho preto považovať za pravdu.

V celom trestnom konaní, teda aj v prípravnom konaní, sa za pravdu považuje to, čo bolo dokázané s určitým vyšším stupňom pravdepodobnosti, čo však vôbec neznamená, že to aj pravdivé musí byť, respektíve, že to čo vyplýva z dôkazov ako logické a pravdepodobné, musí byť naozaj aj v súlade so skutkovým dejom, tak ako sa v minulosti odohral.

Na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku postačuje teda len dostatočne odôvodnené pravdepodobné zistenie založené na starostlivom uvážení všetkých skutočností a na náležitom vyhodnotení všetkých dôkazov.

Z vykonaného vyšetrovania a z dôkazov zhromaždených vo vyšetrovacom spisu som dospel k záveru, že nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhania.

V zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súd spravodlivé rozhodnutie.

Po preskúmaní na vec vzťahujúceho sa vyšetrovacieho spisu som nezistil, aby vyšetrovateľ PZ konal v rozpore s hore citovaným ustanovením Trestného poriadku. Vyšetrovateľ PZ vykonal všetky potrebné procesné úkony, ktoré sa javili nevyhnutné, a preto som toho názoru, že vyšetrovateľ PZ postupoval v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci.

Po preskúmaní spisového materiálu jednotlivo a vo vzájomnom súhrne som dospel k záveru, že nebolo nepochybné preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sa vedlo trestné stíhania.

Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie obvinených som podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ján Jozef
prokurátor